

opusdei.org

A Prelátus üzenete (2025. december 15.)

Az Opus Dei prelátusa arra bátorít, hogy a karácsonyt az Istenfiú alázatosságát szemlélve éljük meg. Fogadjunk mindenkit irgalmas szívvel, és a rászorulóknak felé a szeretet konkrét cselekedeteivel forduljunk, legyünk a világban a remény és a béke jele.

2025.12.15.

Drága Gyermekeim, Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Néhány nap múlva ünnepeljük karácsonyt: Krisztusnak, Isten Fiának születését, aki vette magára az emberi természetet annak minden következményével együtt, a bűnt kivéve. Isten szeretete olyan nagy irántunk, hogy gyermekké akart lenni: gyenge, védtelen, Mária és József gondoskodására szoruló gyermekké.

Ez a gyermek, akit a jászolban látunk, életének nagy részét úgy fogja tölteni, mint bárki más: az egyiptomi zsidó közösségben, majd Názáretben, családtagjaival és barátaival él, részt vesz népének ünnepeiben és szenvedéseiben, tanul és dolgozik Szent József műhelyében.

A betlehemi istálló hűen tükrözi a megváltás egyetemességét: a külsőleg annyira különböző pásztorokat és királyokat a Messiás imádásának vágya egyesíti. Az Úr által kínált üdvösség nem csak néhány

kiváltságosra korlátozódik, hanem mindenkire vonatkozik: férfiakra és nőkre, fiatalokra és idősekre, minden népre és származásra. Ebben a békére szomjazó világban – szívünk most a háború sújtotta helyekre és a konfliktusok által széttépett otthonokra irányul – mi, keresztények arra vagyunk hivatottak, hogy hirdessük Jézus által kínált üdvösség egyetemességét.

Karácsonykor a születés nagy öröme ellentétben áll az aprószentek szenvedésével és a hirtelen menekülés nehézségeivel. Így Jézus küldetését kezdettől fogva a kereszt jele hatja át. Szent Josemaría, amikor az egység, a megértés és a megbocsátás szükségességéről beszélt, az Úr Golgotán tanúsított magatartását hozta példaként: „Krisztus keresztje azt jelenti, hogy hallgatunk, megbocsátunk, mindenkiért imádkozunk, hogy mindnyájan békességet

találjunk.” (Keresztút, VIII. állomás, 3. pont). Ebben a békés időszakban törekedjünk arra, hogy semmilyen akadály ne álljon közénk és a körülöttünk lévők közé. Ha valamelyik kapcsolatunk konfliktus vagy harag miatt megromlott, kérjük az alázatot a bocsánatkéréshez vagy a megbocsátáshoz, figyelembe véve, hogy Isten elsőként bocsát meg nekünk habozás nélkül, amikor bűnbánóan közeledünk hozzá. Kegyelme által segíteni fog nekünk, hogy szívünket irgalmassá és mindenki számára nyitottá alakítsuk, mint az ő Fiáé.

Amikor a Szent Családot szemléljük Betlehemben, eszünkbe jut annak a sok embernek a helyzete, akik Máriához és Józsefhez hasonlóan nem rendelkeznek a gyermekeik gondozásához szükséges eszközökkel. Emlékezzünk vissza XIV. Leó pápa apostoli buzdításában, a Dilexi te című buzdításban

elhangzott szavakra: „A szeretet legkisebb gesztusa sem merül feledésbe, különösen ha azoknak szól, akik fájdalomban, magányban vagy szükségben élnek” (4. pont). Bátorítalak benneteket, hogy karácsonykor ne hiányozzanak családjaitokban a szeretet konkrét megnyilvánulásai a leginkább szükségben lévők felé, tudva, hogy mindegyikükben ugyanazt a Jézust látjuk, aki Betlehemben született.

Az Istengyermek újítsa meg bennünk a remény erényét, amely nem csal meg, és a Szent Család tanítson meg minket arra, hogy a jövőbe olyan nyugalommal és bizalommal tekintsünk, mint aki tudja, hogy Isten kezében van.

Atyátok

Róma, 2025. december 15.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/a-prelatus-uzenete-2025-
december-15/](https://opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-uzenete-2025-december-15/) (2026.03.27.)